

DÜŞÜNCEYİ AÇIKLAMA ÖZGÜRLÜĞÜNÜN EVRENSEL SINIRI: YAKIN ve AÇIK TEHLİKE

Ersan Barkın

“Özgürlük olasıdır ki zorla kurulur, ama herkese karşı bağnaz olmamakla ve aldırmamakla korunur.

Türkiye Cumhuriyeti’nde herkes Allah’a istediği gibi ibadet eder. Hiç kimseye dini düşüncelerinden dolayı bir şey yapılmaz. Türkiye Cumhuriyeti’nin resmi dini yoktur. Türkiye’de bir kimsenin düşüncelerini zorla başkalarına kabul ettirmeye çalışacak kimse yoktur ve buna izin verilmez. Artık samimi dindarlar, derin iman sahipleri özgürlüğün gereğini öğrenmiş görünüyorlar. Bütün bunlarla birlikte, din özgürlüğüne, genellikle vicdan özgürlüğüne karşı bağnazlık kökünden kurumuştur?

Kuşkusuz, düşüncelerin, inanışların başka başka olmasından yakınmamak gerekir. Çünkü tüm düşünceler ve inanışlar bir noktada birleştiğinde, bu hareketsizlik belirtisidir, ölüm işaretidir. Böyle bir durum elbette istenmez. Bunun içindir ki, gerçek özgürlükçüler, bağnaz olmamanın genel bir nitelik olmasını isterler.

Unutulmamalıdır ki; bazı insanlar geleceği, geçmişin arasından görmekte ısrarlıdırlar. Bunlar ilgimizi kestiğimiz geleneklere karşı mutlaka bağlılığın iadesini isterler. Bu gibi insanlar kendi inandıkları gibi inanmayan kimseleri istedikleri gibi ezemezlerse, kendilerini cenderede hissederler.

Türkiye Cumhuriyeti’nde her yetişkin dinini seçmekte özgür olduğu gibi, belirli bir dinin töreni de serbesttir. Yani ibadet özgürlüğü vardır. Doğal olarak ibadetler, güvenlik ve genel adaba aykırı olamaz, siyasi gösteri şeklinde de yapılamaz. Geçmişte çok görülmüş bu gibi durumlara artık Türkiye Cumhuriyeti asla katlanamaz.

Siyasal arenada birçok oyunlar görülebilir. Ama kutsal bir ülkünün belirtisi olan cumhuriyet yönetimine, çağdaş harekete karşı cahillik ve bağnazlık ve her türlü düşmanlık ayağa kalktığı zaman cumhuriyetten yana olanların yeri, gerçekten yenilikten ve cumhuriyetten yana olanların yanısıdır, yoksa gericilerin umut ve faaliyet kaynağı olan taraf değil ¹”

M.K. ATATÜRK

Küreselleşme kasırgasının dünyayı hapsedtiği ve yeni dünya düzeninin prangalarının mazlum ulusların bileklerini sarmaladığı bir dönemde, uluslarötesi sermayenin hammadde ve ucuz işçi kaynağı olan (Gümrük Birliğinden sonra aynı zamanda açık pazarı) Türkiye Cumhuriyeti, 21. yüzyılın şekillenmesinde alacağı anahtar rol ve dünyanın geleceğinin yattığı Avrasya’ya açılan kapı olması nedeniyle, bölgedeki diğer güçlü yapıların parçalanmasının ardından süper güçlerin ve kozmopolit çevrelerin zihinlerinde oluşturdukları hedef tahtasının ortasına yerleştirilmiş ve kapitülasyon benzeri düzmece senaryolar ve Düyun-u Umumiye benzeri uluslararası kuruluşlarla ekonomisi ve siyaseti ulusal niteliğinden sıyrılmışken, tam bu noktada düşüncüyü açıklama özgürlüğü feryatları ardında gizlenen ve birçoğu emperyal odaklarca beslenen vatan hainlerinin açık ve yakın tehdidi altındadır.

Buradan hareketle TCK’nin 312. maddenin kaldırılmasını isteyen gerici kesim veya 312. maddenin kaldırılmasının gerekmediği ancak kanun uygulayıcısının maddeyi yanlış uyguladığını iddia eden numaralı cumhuriyetçi kesim ortak hedefe kilitlenmiş, Bremen Mızıkacıları gibi üst üste geçmiş durumdalar. Hedefe giden yolda farklı silahları da kullansalar, gerektiğinde el ele veren bu rejim düşmanı guruplar 312. maddenin varlığından rahatsızlar, zira TCK 141, 142 ve 163. maddelerinin 1991 yılında yürürlükten kaldırılmasının ardından ulus devletin tek sigortası

kalan TCK 312. maddesi onların sürekli önlerine çıkmakta, hızlarını kesmekte ve belki de koştuıkları uzun maratonda kayıp vermelerine yol açmaktadır.

312. maddeden yargılananları alt alta koyduğumuz zaman gerçeğin fotoğrafı kendiliğinden ortaya çıkıyor aslında. Ayrıca Cumhuriyetin varlığının tehlikede olduğu sinyallerini veren son askeri ikaz 28 Şubat, alt alta koyduğumuz mahkumiyet sebebi eylemlerin, mahkum olan şahısların rejim aleyhine sarfettiği sözlerle, bu yolla yaklaşan tehlikeye tepki ve uyarı olarak ortaya çıkmıştır. Yani biz 312. maddeyi ve bu maddeden yargılanan şahısların suç teşkil eden eylemlerini sıraladığımızda, aslında 28 Şubat'ı doğuran sancılı dönemi biraz olsun aydınatabileceğiz. Öyleyse okuyucunun sıkılması pahasına söz konusu maddeden yargılanan şahısları kabarık tutarak örneklerimize geçelim.

Eski Refah Partisi milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan 14 Mart 1993'te Kırıkkale'de yaptığı ve sonra çok etkili bulunmuş olacak ki, partisinin genel merkezi tarafından çoğaltılıp tüm şubelerine dağıtılan konuşmasında *"Bu vatan bizimdir, rejim bizim değildir kardeşlerim. Rejim ve Kemalizm başkalarınındır, Türkiye yıkılacak beyler. Türkiye Cezayir olur mu, diyorlar. Orada %81 nasıl olmuşsa, %20 filan değil, %81'lere ulaşacağız. Boşuna uğraşmayın ey emperyalist batının, sömürgeci batının ve dünyayla beraber olacağız diyerek ırz ve namus düşmanlığı yapan, müslüman kadının bacaklarının arasına insan yerine köpek yerleştirecek kadar köpekleşen ve enikleşen batının taklitçiliğine soyunmuş olan sizlere sesleniyorum. Boşuna uğraşmayın Kırıkkalelilerin ellerinde gebereceksiniz."* demiştir. Konuşmayı inceleyen bilirkişiye göre konuşmada özellikle belli bir dini görüşe ve inanca sahip olmayanlar, şayet bu görüş iktidara gelirse, gebertileceklerine kadar varan düşmanca hareketlerin hedefi olarak gösterilmiştir. Konuşmanın diğer yerlerinde de batının hesaplarını biz soracağız, İstiklal Mahkemeleri'nin hesaplarını biz soracağız gibi faildeki amacı ortaya koyan ifadelerle sıklıkla yer verilmiştir. Sanığın eylemi TCK 312/2 maddesine göre suç işlemeye dolaylı tahrik suçunu oluşturur.²

Eski Refahlı Kayseri Bel. Bşk. Şükrü Karatepe 10 Kasım 1996'da Atatürk'ün hatırasını anmak için yapılan törenden sonra *"Hakim güçler ya bizim gibi yaşarsınız, ya da her türlü fitneyi fesadı içinize sokarız diyorlar. Bu yüzden de Refah Partili bakanlar bile kendi dünya görüşlerini bakanlıklarına yansıtamıyorlar. Bu sabah ben de resmi görevim, sıfatım nedeniyle bir törene katıldım. Süslü-püslü görünüşüme bakıp da laik olduğumu sakın sanmayın. İnancımıza saygı duyulmadığı, sövüldüğü bir dönemde, içim kan ağlayarak bugünkü törenlere katıldım. Belki başbakanların, milletvekillerinin bazı mecburiyetleri vardır, ancak sizin hiçbir mecburiyetiniz yok. Bu düzen değişmeli, bekledik, biraz daha bekleyeceğiz. Gün ola harman ola. Müslümanlar içlerindeki hırsı, kini, nefreti eksik etmesin."*³ demiştir. Ankara 1 no'lu DGM tarafından TCK 312/1 uyarınca mahkumiyetine karar verilmiştir.

Eski Refahlı Sincan Bel. Bşk. Bekir Yıldız Sincan'da düzenlediği Kudüs gecesinde, salona İslami terör örgütlerinin büyük boy posterlerini astırdığı, aydınlarımıza şeriat enjekte edeceğini söylediği için tutuklanmış, dönemin Refahlı Adalet Bakanı Şevket Kazan kararı protesto ettiğini belirtir şekilde mahkumu cezaevinde ziyaret etmiştir. Sanığın eylemi TCK 169, 312/2 ve TMK'nin uygulanmasıyla Ankara 2 no'lu DGM tarafından suç sayılmış ve sanığın mahkumiyetine karar verilmiştir.⁴

Eski Refahlı İstanbul B.Ş. Bel Bşk. kapatılan Fazilet'in yenilikçi(!) kanadının önderi R.Tayyip Erdoğan *"Minareler süngü, kubbeler miğfer, camiler kışlamız, müminler askerlerimiz"* şeklinde başlayan konuşması sonrası Yargıtay 8. Ceza dairesi 10.12.1997 tarihli temel ilke nitelikli kararıyla, hiç kimsenin hukuk düzeninden de boyutlu olan kamu düzenine karşıtlığı gerekçe yaparak, insanları birbirlerine karşı kin ve düşmanlığa tahrik edici söz ve eylemlerde bulunma hakkına sahip olamayacağını, 312. maddenin bu tür davranışları yaptırıma bağladığını, sanık belediye başkanın taşıdığı sıfat itibarıyla ve özellikle dini duyguları coşkulu biçimde ateşleyerek kendi alt kültürüne bağlı toplumu etkileme ve yönlendirme gücüne sahip olacağı tartışmasız bulunan sanığın halkı, laik sistemi savunanlara karşı alenen tahrik ettiğini, hukuka aykırı kusurlu davranış biçiminin TCK 312/2 fıkrasındaki suçu oluşturacağını belirtmiştir. R.Tayyip Erdoğan'ın şu günlerde çabaladığı ve tam bu noktada tartışma konusu olan Erdoğan'ın siyasi yasaklılığına ilişkin yapmamız gereken, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 11. maddesinin, 5. fıkrasını okuyucuya aktarmaktır. Bu fıkra: *"TCK 312. maddesinin 2. fıkrasında yazılı halkı sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etme suçlarından mahkum olanlar, siyasi partiye üye olamazlar, üye kaydedilemezler."* demektedir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi şahıs 312. maddeden hüküm giymiş, cezasını çekmiş ve cezası affa uğramamıştır. (Prof. Dr. Bakır Çağlar cezanın affa uğramasında bile durumun değişmeyeceğini, şahsın siyasi yasaklılığının süreceğini belirtmektedir.) Konuya ilişkin önümüzde bir anayasa hükmü olmadığına ve normlar hiyerarşisine göre anayasanın ardından kanunlar geldiğine göre, bu konuda bizi çözüme net biçimde Siyasi Partiler Kanunu götürür.

Uygulayıcı söylenen sözlerin 312/2 uyarınca suç mahiyetinde olup olmadığının tespitinde, bu sözlerin hangi mahalde, ne çeşit bir kitle hedef alınarak ve hangi amaçla söylendiğini, sanığın kişiliği, eğer sanık bir siyasi parti mensubuysa, o partinin amaçları ile birlikte değerlendirerek hükme varır. Yani "Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri" diye ordulara seslenen Atatürk'ün sözlerini günümüzde bölücü eylemler devam ederken bir bölücü örgüt liderinin tekrarlaması suçun oluşmasını engellemez.⁵

Prof. Dr. Doğan Soyaslan uygulayıcının başvurduğu bu yolu şöyle anlatıyor: "Üç kişiye desem ki memlekette Müslümanlar eziliyor. Bu suç değil. Bunu kitlelere tahrik edici tarzda, amacınızı aşar biçimde söylerseniz bu suçtur." Buradan hareketle suçun ortak unsuru aleniyettir, suçun ortak unsuru 1919'da Amerikan Federal Mahkemesi Supreme Court'un Avrupa'ya yaydığı teknik, yakın ve açık tehlikedir.

Refah Eski Genel Bşk. Necmettin Erbakan 25 Şubat 1994'te Bingöl'de yaptığı mitingde "Bu ülkede 12 parti yok, 2 parti var: Hak ve batıl. Hakkı temsil eden Bingöllü hemşehrilerimizin vicdanını temsil eder. Bu ülkenin evlatları asırlar boyu mektebe başlarken besmeleyle başlar. Siz geldiniz besmeleyi kaldırdınız, yerine Türküm, doğruyum...Sen bunu söyleyince öbür taraftan Kürt kökenli Müslüman evladı: Ya öyle mi, ben de Kürdüm, daha doğruyum, daha çalışkanım deme hakkını kazandı. Bunlar başörtüsüne izin vermiyor. Hristiyanlara uşak olmayacağız. Dünya İslam Birliği'ni kuracağız." demiş, Diyarbakır 1 no'lu DGM tarafından TCK 312'ye dayanılmak suretiyle suçlu bulunmuştur. Sanığın cezası kesinleşmiş, iktidar ortakları, sanığın hapse gireceği 14 Ocak 2001 tarihine kadar, hapse girmesini engelleyen formülle aramışlar ve eylemi af kapsamına almışlardır.

İşte bu noktada söylenmesi gereken fonksiyonlar ayrılığının anayasaca hükme bağlandığı bir ülkede, söz konusu konuşmayı yapan halkı din ve etnik gurup farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik eden şahsın, sırf eski başbakan olması sebebiyle yürütmenin ikinci kanadı olan bakanlar kurulunun girişimi ve meclisin desteğiyle, yargının verdiği karar saygısızca müdahale ederek, hukuku ve yargı kararlarını iğrenç siyasal pazarlıklara konu ederek cezalandırılmaması girişimidir. Hukuk pazarlık konusu yapılamaz. Hukuku yargı organları uygular. Hukuka yapılan her müdahale vatandaşın hukuka olan güvenini azaltır, toplumsal kargaşaya gidişi hızlandırır. **Hukuka aykırılığı ve "Ben yaparsam olur." anlayışını kendine ilke eden mevcut hükümet hem fonksiyonlar ayrılığına aykırı davranarak anayasayı ihlal etmekte, hem de siyasal pazarlıklarla ulusal devletin ve cumhuriyetin geleceğini tehlikeye atmaktadır.**

Yeni Asya Gazetesi sahibi, Nur cemaatinin lideri Said-i Nursi'nin ölümü ardından adı liderlik için anılan Mehmet Kutlular 10 Ekim 1999 günü Ankara Kocatepe Camiinde Said-i Nursi adına düzenlenen mevlidin ardından basın mensuplarına **İlahi ikaz deprem** başlıklı kitapçık dağıtıp, ulusu perişan eden depremi ilahi nedenlere dayandırarak, depremi dahi siyasal malzeme haline getirmiş, TCK 312/2 uyarınca suçlu görülmüş, geçmiş yaşantısı, dosyalarının kabarıklığı ve suçu işlerken basını kullanması göz önünde bulundurularak cezası artırılmıştır.⁶

Yeniden Doğuş Partisi Eski Genel Bşk. Hasan Celal Güzel Kayseri fuar alanında yaptığı konuşmada "Sözüm ona yönetmelik parçasına göre hareket edip, kız kardeşlerimizi her türlü haklarından mahrum ediyorlar, düşünebiliyor musun, 25 yaşına gelmiş, altı sene okumuş bir çocuğa, şu anda mastırını yapıyor, doktorasını yapıyor. Başında baş örtüsü var diye, sırf inancından dolayı, başını örttü diye öğrenim hakkından mahrum etmek, ikinci sınıf vatandaş olarak görmek hangi zihniyete sığar? İrticayla mücadele perdesinin altında halkın inancına karşı mücadele ediyorlar." demiş⁷; TCK 312 uyarınca suçlu bulunmuş, ama cezası bir yıl ertelenmiş.

Listeyi uzatıp da sizleri satırlara hapsedmek mümkün. Saydığımız şahıslar maddeden yargılananların yalnızca en ünlü olanları. Yoksa devrimin kanlı mı, kansız mı olacağını anlatan konuşmaları, kendileri gibi olmayanları patates dininden sayanları, adına Yeni Demokrasi Hareketi diyen numaralı cumhuriyetçi akımın genç liderinin, Kuran kurslarının, imam-hatiplerin cemaatler eliyle yürütülmesi, Kürt çocuklarının asker postalı gördüğü kadar demokrasi

görmediği yolundaki görüşlerini, Sivas'ta 33 vatandaşımızı cayır cayır yakan insanlık dışı yobazların avukatlığına soyunan eski Adalet Bakanı'nın davranış ve sözlerini, Türkiye'de kan dökülecek, fıstık gibi olacak diye başlayan aymazların sözlerini ardı ardına sıraladığımızda laik Cumhuriyet'in nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu, dört bir yandan kuşatıldığını, laik Cumhuriyet'i kuşatan odakların güçlenmekte olduğunu, tehlikenin yaklaşmadığını, bilakis yanı başımızda olduğunu, takiyyeci demokratların önümüze koydukları perdenin ardındaki oyunlarını, demokrasi havariliğine soyunan liberal Marksistlerin(!) aslında Cumhuriyet'in, ulusun altını oyduğunu daha yakından görebileceğiz ve kafamızı avuçlarımızın arasına alıp düşünmeye ve sorumluluklarımızın neler olduğunu saptamaya çalıştığımızda önümüzdeki liste en az yukarıdaki liste kadar kabarık olacaktır.

Türkiye İşçi Partisi'nin 312. maddenin anayasaya aykırılığı iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne (AYM) başvurması üzerine AYM 29.1.1964 tarihli kararıyla başvuru gerekçesini yersiz bulmuş ve iptal istemini reddetmiştir. AYM maddenin kaldırılmasını istemenin vatandaşlar arasında huzur ve ahengin bozulmasını istemek olacağını dile getirmiştir. AYM anayasayı koyanlar yani 1961 anayasa koyucusu; cemiyetin muhtelif sınıflarını umurun emniyeti için kin ve adavete düşürmeyi değil, yurttta güven ve düzenin bozulmasına yer verilmemesini istemişlerdir.⁹

Ayrıca 312/2'den bir yıl hapis cezasına mahkum olan HADEP'li eski Diyarbakır BŞ Bel. Bşk. Mehdi Zana'nın A.İ.H.M.'ye göre başvurusu üzerine A.İ.H.M. davayı büyük kurul biçiminde incelemiş, 25.11.1997 tarihli kararıyla, sanığın eylemine uygulanan maddenin ifade özgürlüğü ile ilgili sözleşmenin 10. maddesini ihlal etmediğini karar vermiştir. Bir başka deyişle 312. maddenin düşünceyi açıklama özgürlüğüne kısıtlama getiren bir madde olmadığı A.İ.H.M.'ce de kabul edilmiştir⁹. Zaten A.İ.H.S'nin ifade özgürlüğü ile ilgili 10/2 fıkrası ifade özgürlüğünün istisnalarını sayarken ulusal güvenlik ve toprak bütünlüğünü de belirtmiştir.

Demokrasinin hedefi tarihi ve toplumsal birer varlık statüsünde bulunan toplumsal sınıfları ortadan kaldırmak değil, bu sınıflar arasında eşitliği sağlamak, bunlardan birinin diğerine baskısını önlemektir¹⁰. Yıkıcı-bölücü akımların hedefi bunun tam tersidir. Tahakküm, baskı demokrasiyle bağdaşmaz.

Her ülkede sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılıkları olması ve çeşitli guruplar arasında hukuk düzeni içinde mücadele yapılması doğal olmakla birlikte, hiçbir hukuk düzeni, bu mücadelede kin ve düşmanlığa yol açacak şekilde propaganda yapılmasına izin veremez. Aksi halde o ülkede kamu düzenini sağlanmasına olanak kalmayacağından bütün demokratik ceza yasalarında TCK 312 benzeri hükümlere yer verilmiştir¹¹. Örneğin Alman CK 130, Fransız BK 24, İsviçre CK 259, İtalya ECK 247, YCK 415.

Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer'e göre bu suçların kaldırılması, toplum içindeki sınıfların birbirini boğazlamasına neden olur.

Prof.Dr.Uğur Alacakaptan, hukuk düzenin bir yandan sağlıklı bir biçimde tesisi, öte yandan tesis edilen hukuk düzeni ile toplumsal barış ve düzenin aksamaması bir ortamda yaşatılabilmesi için TCK 312 benzeri hükümlerin doğal karşılanması gerektiğini belirtmiştir. Hukuk, toplumsal savaşımın çeşitli katman, kesim ve guruplar arasında yerleşik ve devamlı bir kin ve düşmanlığa dönüşmesine seyirci kalmamalıdır, kalamaz. Şimdi Uğur Alacakaptan'ın konumuzu aydınlatacak sözlerini aynen okuyalım:

“312. maddeyi kaldırmak isteyenler, maddenin düşünceyi açıklama özgürlüğü önünde en büyük engel olduğunu savunanlar, köktendinciliğin bazen demokrasi zırhına ve demokratik talep hüviyetine bürünen karanlık yüzünün farkında değildirler, ya da bizzat bu karanlık yüzün sahipleridirler.

Özgürlükleri kullanarak, özgürlükleri yok etmeye yönelenlerin çağımızın yerleşik demokratik sistemlerinde hareketsiz ve sessiz kalınamaz.

Demokratiklik iddiasındaki bir siyasal düzen bu tür düşünce akımlarıyla siyasal guruplar yüzünden sarsıntı geçiriyor ya da bunalıma sürükleniyorsa sorun demokraside ve onun evrensel ilkelerinde değil, o ülkenin toplumsal ve siyasal yaşantısında aranmalıdır.

Düşünce özgürlüğünün sınırsızlaştırılması, özgürlükler sistemini altüst eder, demokratik siyasal yapıya yönelik hukuk dışı saldırılara prim vermek, yol açmak anlamını taşır.

Demokrasi tek düzenlik değildir. Demokrasi zıtlaşmalarla, düşünsel ve örgütsel çatışmaların

sürekli bir dengesidir. Bugün iktidarda olan yarın karşıya geçecek, bugün azınlıkta olanın da siyasal iktidara dönüşmesi yolu açık tutulacaktır, yeter ki bu azınlık iktidarda olduğu zamanda demokrasi kurallarına uymayı kabullensin.”¹²

Yoksa demokrasinin nimetlerinden beslenip, dışları yeterince sivrileştiğinde demokrasinin kanını emecek, ülkeyi bölme ve kendi eskimiş, örümcek ağılı düşüncelerini demokrasi kalkını ile gizleyip, güçlenince beslendiği nimetleri yok edecek, demokrasiyi görmezden gelecek yaratıklara demokrasinin kapıları kapalıdır. Demokrasi onların rejim dışı faaliyetlerini gizleyecek, gözlerindeki karanlığı saklayacak demir perde değildir.

Ülkemizde yaşadığımız ve yaşamakta olduğumuz olaylar, bizi düşünceyi açıklama özgürlüğü ve sınırları konusunda yeniden düşünmeye düzenleme yapmaya zorlamaktadır. Ulusun acı deneyimleri mevcut kanun maddelerinin kaldırılmasını değil, uygulamada ortaya çıkan sorunların çözülüp, 1991’de kaldırılan normlar benzeri yeni normlar yaratılmasını zorunlu hale getirmektedir.

Sayın Yargıtay Onursal Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş’ın doğru biçimde anlattığı gibi; bir hukuk devleti ve demokrasi öngören anayasanın, kendisini ortadan kaldıracak koşulları onaylaması ve böylece intiharını yasallaştırması beklenemez. Devlet, demokratik devleti yıkmaya yönelik yakın ve açık tehlike yaratan eylemleri yasakladığı için hukuk devleti olma niteliğini kaybetmez. Cezai yasaklar, her türlü düşünceye değil eyleme, şiddete ve anayasal düzenin anayasaya aykırı yakın ve açık tehlike teşkil eden hareketlerine getirilmelidir.¹³

Gericilikle mücadele eden TCK 163’ün kalkmasıyla, hem laikliğe aykırı örgütlenmeler, propagandalar, hem de kişisel nüfuz temin etmek maksadıyla, dinin, din duygularının, dince kutsal tanınan şeylerin alet edilmesi suretiyle yapılan propagandalar suç olmaktan çıkarılmıştır.

Sadece anti-laik düşünce ve örgütlenmelerle özgürce gelişme ortamının sağlanması ile yetinilmeyip bunlara amaçlanan rejim değişikliğini gerçekleştirmesi için içeriden ve dışarıdan siyasal gücü paylaşanlarca büyük cesaret verilmiş olması, -ABD’nin F.Gülen’e verdiği destek-ekonomik büyük güç sahibi bazı kesimlerin yurt içinden ve dışından büyük mali destek sağlamaları, -Gülen cemaatinin malvarlığı 25 milyar doları buluyor- eğitim sistemimizin köklü bir değişikliğe kavuşturulması cesaretinin gösterilemeyip 8 yıllık kesintisiz eğitimin kurtarıcı tek çare gibi görünmesi yüzünden Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve demokrasi biçiminde yaşamak isteyen Türk toplumunun bireyleri dev bir tehlikeyle karşı karşıya bulunmaktadır.

Türk demokrasisi kendini bu ağır, kesin ve açık tehlikeden korumak hakkına sahiptir. Demokrasiye gönül veren Türk halkı bunu hak eder.¹⁴

Ulu Önder Atatürk de bireysel özgürlüğün esas olduğunu belirtmekte fakat ulusun ortak çıkarının ve devletin varlığının göz önünde bulundurulmak zorunda olduğunu belirtmektedir. Atatürk’e göre; bireysel özgürlük salt bir özgürlük değildir. Başkalarının hak ve özgürlükleri ve ulusun ortak çıkarı bireysel özgürlüğü sınırlandırır.¹⁵

Ulu Önder’in bugünü görebilen, dehasını kanıtlayan görüşlerinden hareketle 312. maddenin kalkması, 312. maddeyi kaldıran aymazların ulusal devleti, laik cumhuriyeti kurşuna dizmesi değil, fakat 312. maddenin varlığından rahatsız olanlar ve maddenin lav edilmesiyle rahat bir nefes alacakların ellerine ulusu kurşuna dizmesi için tükenmez bir silah verilmesidir.

Hiçbir devletin ötenazi hakkı yoktur. 312. maddenin kalkması devletin tek parçalılığının ortadan kalkmasına, Cumhuriyet’in yaralanmasına, hem de geleceği göremeden kendi yaptığı basiretsizlikler sebebiyle yok olmasına yol açacaktır.

Bu ulus herkese hak ettiği değeri vermesini bilir. Ulu Önder’i yücelten, O’nu kendine yol gösterici sayan ulus, onu ötenaziyle yok edenlerin, Cumhuriyet’i **kurdun-kuşun** maskarası yapanların boyunlarına siyasal darağacının halkasını geçirmesini bilecektir.

Gün örgütlenme günüdür, avuçlarımız terlese de çalışmaktan kenetli avuçlarımızı açmama günüdür, gün düşünme, düşündüğünü uygulama günüdür. Ancak Kemalistlerin örgütlenmesi meselesi, geçmişte terörist başıyla inlerinde, türbanlı kızlarla eylemlerinde hatıra fotoğrafı çektiren, ülkenin bir bölümünü bölme girişiminden türlü defalar cezalandırılmakla karşı karşıya kalan, geçmişin Maocu şahıslarının önderlik ettiği yıldızlı(!) partilerin meselesi, onların siyasal malzemesi değildir. Kemalist önderliği bunlara devretmek hakkı hiçbirimizde yoktur. Bu yolla Kemalizmin sürükleneceği karanlık geleceğin sorumluluğu hepimizdedir. Herkes elini taşın

altına sokmak sorundadır. Elini taşın altına koymaktan çekinenler, o taşın altında ezilmekten kurtulamazlar.

Herşeye rağmen ufacık kıvılcımları dev alevlere dönüştürecek bizleriz. Bence geleceğe ümitle bakabiliyoruz, kendimize ve ulusumuza duyduğumuz güvenle mümkün olabilecektir.

**“Güzel günler görecek çocuklar,
Güneşli günler görecek.
Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar,
Işıklı maviliklere süreceğiz.” (Nazım Hikmet)**

Kaynakça

- 1) a.k.Aydınlanma 1923 s:9 sh:4
- 2) Vural, S., Militan Demokrasi, Bilgi Yayınevi, 2000, 6.baskı, s: 306
- 3) Vural, S., a.g.e, s: 309
- 4) Vural, S., a.g.e, s: 310
- 5) Vural, S., a.g.e, s: 320
- 6) Ankara 1 no’lu DGM, Esas:1999/83, Karar:2000/66
- 7) Ankara 1 no’lu DGM, Esas:1998/167, Karar:2000/14
- 8) 11.6.1964 G. ve 11725 sayılı Resmi Gazete ile Yayınlanan AYM’nin 29.01.1964 ve Esas:1963/193, Karar:1964/9
- 9) Vural, S., a.g.e, s: 319
- 10) Gözübüyük, A.Pulat, T.C.K Şerhi
- 11) Vural, S., a.g.e, s: 318
- 12) Alacakaptan, U., Ankara Barosu Hukuk Kurultayı, Cilt:2, 2000, s: 16
- 13) Vural, S., Fazilet Partisi Esas Hakkında Görüş, s: 34
- 14) Alacakaptan U., a.g.e s: 31-32
- 15) Atatürk, M.K., Yurttaşlık Bilgileri, Cumhuriyet Kitapları, Özgürlük Bahsi s: 62